

[Kaj Andresen.]

til folkepensioneringsspørgsmålet, er det rigtigt, at partiet i 1945 i en pjece fremsatte nogle bemærkninger om folkepensioneringen, men i årene derefter har man ikke, mig bekendt, beskæftiget sig med problemet, før vort forslag forelå i sommeren 1952. Måske er jeg galt underrettet, men det ærede medlem kan vel oplyse mig derom. Har det radikale venstre i folkeforsikringskommissionen i de 4 år, der er gået, arbejdet for at nå frem til en ordning, der svarer til det forslag, vi har fremsat, og har det radikale venstre fremsat noget forslag om en folkepensionsordning i kommissionen?

Vi glæder os naturligvis over den tilslutning, vort forslag har fået fra det radikale venstre, men jeg skal ikke beklage, hvis man også ved lejlighed vil gøre opmærksom på paterniteten til forslaget.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen kom ind på en lang række problemer i forbindelse med forslagene og var også inde på problemet for invalidernes hustruer, hvad jeg allerede har beskæftiget mig med. Jeg vil hellere i stedet for hustruer sige ægtefæller. Invalidernes ægtefæller har i øjeblikket ret til en indkomst på indtil 50 pct. af grundbeløbet. Det er min opfattelse, at disse 50 pct. må ændres f. eks. til 150 pct. af grundbeløbet, så ægtefællerne kommer ind under den regel, der findes i § 41, stk. 3, nr. 4 b i loven af 20. maj 1933. Jeg kan også berolige det ærede medlem med, at vor tale om folkepensionering ikke blot er talemåder. Forslaget er ikke udarbejdet som et agitationsforslag. Vi står bagved de tanker, der indeholdes deri, og er rede til at stemme for det, når forslaget kan få lovform og komme frem på rigsdagen. Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen talte om forbedringer om 30—35 år, og det er rigtigt, at til den tid vil de være 100 pct. gennemført, men en række betydelige forbedringer træder i kraft straks, når man gennemfører en lov i overensstemmelse med vort forslag.

Den højtærede socialminister talte om, at de 3 mill. kr. var et begrænset beløb at have til rådighed, og at han har skullet bevæge sig derindenfor ved løsningen af dette problem. Det må vel ganske rigtig siges at være et for ringe beløb, hvis man vil løse et så vigtigt spørgsmål som dette og give sig til at rette på de fradragsregler, vi har haft gennem en årrække; det har

da også vist sig, at man ikke med de 3 mill. kr. har kunnet opnå et tilfredsstillende resultat.

Jeg ved ikke, om den højtærede socialminister har ret i, at kommissionens medlemmer ikke føler sig stødt over, dette forslag er fremsat. Det er muligt, at de ikke alle er det, men jeg mener, at det er urimeligt, at en kommissions arbejde slås i stykker. Der kan jo være andre, der har lyst til at fremsætte et forslag af den ene eller den anden art, og piller man først fradragsreglerne ud og så zoneinddelingen samt enkelte overbygningsforslag o. lign., vil der efterhånden blive mindre og mindre for kommissionen at arbejde med.

Må jeg endelig sige til den højtærede socialminister, at jeg havde den opfattelse, at det var en noget begrænset tilslutning, ministeren gav til mit ønske om at rette i invaliderentemodtagernes fradragsregler. Jeg håber, at velviljen er større, når vi ses i udvalget.

Svend Jørgensen: Jeg vil gerne sige til den højtærede socialminister, at jeg har fremsat mine bemærkninger om pristallet, fordi jeg har indtryk af, at man har bygget hele udgiftsreformen op under en pinlig iagttagen af, at pristallet ikke bliver berørt. Det er naturligvis prisværdigt; denne ændring af tilskudsordningerne skulle jo nødvendigvis bevirke, at den onde cirkel begyndte at rotere igen; men jeg har en følelse af, at hele dette sindrige kompleks kun er blevet bygget op ved at hugge en hæl og klippe en tå, og det er min overbevisning, at man i hvert fald ikke har ydet rentemodtagerne fuld kompensation. Dette gjorde jeg opmærksom på i mit første indlæg og i min omtale af pristallet, og det radikale venstre vil i hvert fald sætte ind for, at det ikke bliver de dårligst stillede i samfundet, der kommer til at bære byrderne ved, at man eventuelt skulle give skattelettelser på 48 mill. kr. ialt, også til indtægter omkring ved 20 000 kr.

Til det ærede medlem hr. Kaj Andresen vil jeg sige, at det radikale venstre sådan set for længe siden har fremsat sine tanker om en almindelig folkepension. Hvis det ærede medlem op af sin bordskuffe vil tage „Fremtidens Danmark“, vil han deri kunne læse, at socialdemokratiet i hvert fald i 1945 ikke var interesseret i at gennemføre den almindelige folkepension, eftersom man